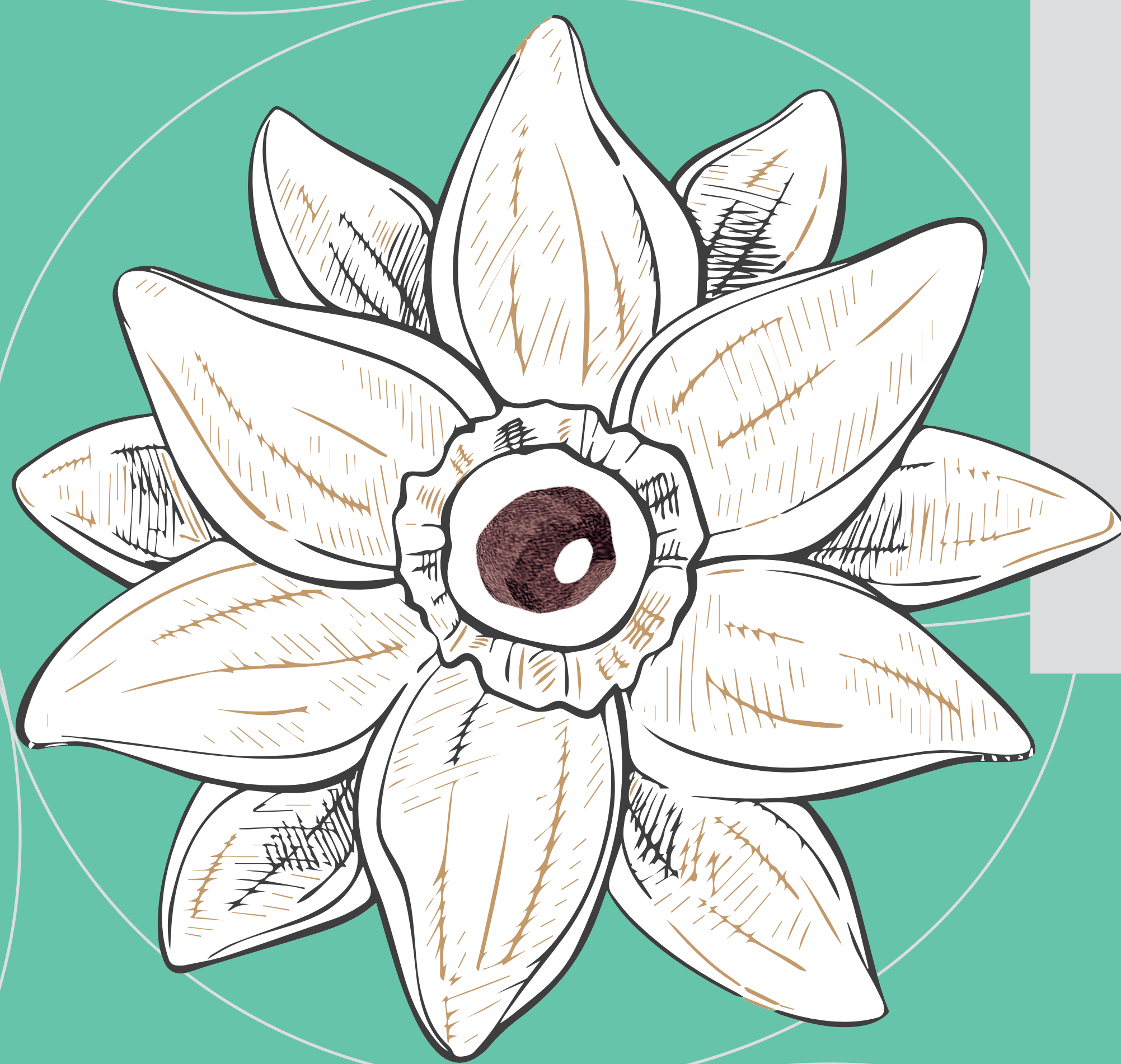

روز ملی هنرهای نمایشی

۷ فروردین ۱۴۰۰

NATIONAL DRAMATIC ARTS DAY

March 27th ,2021

تئاتر؛ می بیند و می شنود و فریاد می کشد که دقیقه هایش پُر از دغدغه‌ی درست زیستن و رستگاری ست. از انسان مغلوب می گریزد و به فتح رذیلت‌ها و سلطه‌ی فضیلت‌ها می کوشد. نامیرا هنری که به جام دانایی، جاودانگی بخش است و بی دریغ، انسان را به رویینه‌تنی راهنمون است.

من؛ «سعید پورصمیمی» زاده‌ی سرزمینی هستم که از هنر، ارجمند و از هنر آبرومند است. به ایمان من؛ تئاتر پایتخت خواستن‌ها و پروردگاه توانستن‌هاست؛ صحنه‌ای که حبیب «بایدها» و نهیب «نبایدها» ست و می کوشد از جهنم خشم راهی به روستای صلح بگشاید. هنرمند به همین زنده است، به همین که «بودن» و «چگونه بودن» را به نمایش بگذارد و مردم را به امروز و فردایی امیدوار کند که دردها به درود و تلخی‌ها به گوارایی بدل شده‌اند.

تئاتر؛ تکیده و ترسان، سالی دشوار را پشت سر گذاشت، سالِ سالن‌های مضطرب، سال صندلی‌ها خمیده و صحنه‌های خلوت! سالی که به سوگ نشستیم و سیاه‌پوش شدیم؛ با این همه تئاتر، تئاتر باقی ماند که موید نامیرایی هنر و اعجاز هنرمندان باشد. در سایه به سایه با بلا به زندگی اندیشیدیم و آرزومندانه زمزمه کردیم که:

مشکلی نیست که آسان نشود / مرد خواهد که هراسان نشود

چشم آن دارم با خاک صحنه خوردگان مهربان‌تر باشیم و با خاطره‌ی خوش تیمارداری‌های تئاتر، نگذاریم تئاتر، در تبِ تنهایی، باقی بماند. ما دوباره آموختیم که زندگی «یگانه» است و فرصت کوتاه و دیگر دوستی، تکلیف همه‌ی ماست.

سعید پورصمیمی

۷ فروردین ۱۴۰۰